

ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๔๘/๒๕๕๘

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑ (ปรับปรุง ๒๕๕๘)
เรื่อง การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน การบูรณะ และหนี้สินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี เพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชียังต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุมครั้งที่ ๔๑ (๒/๒๕๕๘) เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ที่ ๗๒/๒๕๕๗ การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑ (ปรับปรุง ๒๕๕๗) เรื่อง การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน การบูรณะ และหนี้สินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

ข้อ ๓ ให้ใช้การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑ (ปรับปรุง ๒๕๕๘) เรื่อง การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน การบูรณะ และหนี้สินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ประสิทธิ์ เชื้อพานิช

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

**การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2558)
เรื่อง การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน การบูรณะ และหนี้สินที่มีลักษณะ
คล้ายคลึงกัน**

คำแถลงการณ์

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1 เรื่อง การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน การบูรณะ และหนี้สินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ซึ่งเป็นฉบับปรับปรุงของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่สิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม 2557 (IFRIC Interpretation 1: Changes in Existing Decommissioning, Restoration and Similar Liabilities (Bound Volume 2015 Consolidated without early application))

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ มีการปรับปรุงจากฉบับปี 2557 โดยปรับปรุงการอ้างอิงมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2558)
เรื่อง การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน การบูรณะ และหนี้สินที่มีลักษณะ
คล้ายคลึงกัน

อ้างอิง

ความเป็นมา

1

ขอบเขต

2

ประเด็น

3

มติ

4

วันถือปฏิบัติ

9

การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

10

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน การบูรณะ และหนี้สินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 1 ถึง 10

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน การบูรณะ และหนี้สินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

อ้างอิง

- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด (เมื่อมีการประกาศใช้)
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (เมื่อมีการประกาศใช้)
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 23 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม (เมื่อมีการประกาศใช้)
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์ (เมื่อมีการประกาศใช้)
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้นและสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น (เมื่อมีการประกาศใช้)

ความเป็นมา

- 1 หลายกิจการมีภาระผูกพันในการรื้อ การขนย้าย และการบูรณะรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ จะอ้างอิงภาระผูกพันดังกล่าวว่าเป็น “หนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน การบูรณะ และหนี้สินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน” มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (เมื่อมีการประกาศใช้) กำหนดให้ราคาทุนของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ รวมการประมาณการเบื้องต้นสำหรับต้นทุนการรื้อและการขนย้าย และการบูรณะสถานที่ตั้งของสินทรัพย์ซึ่งเป็นภาระผูกพันดังกล่าวของกิจการเกิดขึ้นเมื่อมีการได้มาซึ่งสินทรัพย์ หรือเป็นผลจากการใช้สินทรัพย์นั้นในช่วงเวลาหนึ่งเพื่อวัตถุประสงค์อื่นที่มีใช้วัตถุประสงค์ในการผลิตสินค้าในช่วงเวลานั้น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้นและสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น (เมื่อมี

การประกาศใช้) ได้กำหนดวิธีการวัดมูลค่าของหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน การบูรณะ และหนี้สินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้แนวทางเกี่ยวกับวิธีการบันทึกบัญชีสำหรับผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในการวัดมูลค่าของหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน การบูรณะ และหนี้สินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

ขอบเขต

- 2 การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ถือปฏิบัติกับการเปลี่ยนแปลงในการวัดมูลค่าของหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน การบูรณะ หรือหนี้สินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ซึ่งเป็นไปตามการรับรู้ทั้งสองข้อดังนี้
 - 2.1 รับรู้เป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (เมื่อมีการประกาศใช้) และ
 - 2.2 รับรู้เป็นหนี้สินตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้นและสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น (เมื่อมีการประกาศใช้)ตัวอย่างเช่น หนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน การบูรณะ หรือหนี้สินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันอาจเกิดขึ้นจากการรื้อถอนโรงงาน การฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมที่เสียหายจากอุตสาหกรรมขุดเจาะแหล่งทรัพยากรแร่ หรือการขนย้ายอุปกรณ์

ประเด็น

- 3 การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กล่าวถึงวิธีการบันทึกบัญชีที่เกี่ยวกับผลกระทบของเหตุการณ์ต่อไปนี้ ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการวัดมูลค่าของหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน การบูรณะ และหนี้สินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน
 - 3.1 การเปลี่ยนแปลงในประมาณการทรัพยากรที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ (เช่น กระแสเงินสด) ซึ่งนำมาจ่ายชำระภาระผูกพัน
 - 3.2 การเปลี่ยนแปลงในอัตราคิดลดซึ่งอ้างอิงอัตราตลาดในปัจจุบัน ตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 47 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้นและสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น (เมื่อมีการประกาศใช้) (รวมถึงการเปลี่ยนแปลงมูลค่าของเงินตามเวลาและความเสี่ยงเฉพาะของหนี้สินนั้น) และ
 - 3.3 การเพิ่มขึ้นของหนี้สินที่สะท้อนถึงระยะเวลาที่ผ่านไป (หมายถึงส่วนคิดลดที่ทยอยลดลง)

มติ

- 4 การเปลี่ยนแปลงในการวัดมูลค่าของหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรีดถอน การบูรณะ และหนี้สินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ที่เป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงในประมาณการระยะเวลา หรือจำนวนของทรัพย์สินที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจซึ่งนำมาจ่ายชำระภาระผูกพัน หรือการเปลี่ยนแปลงอัตราคิดลด ต้องบันทึกบัญชีตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 5 ถึง 7
- 5 ในกรณีที่วัดมูลค่าสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้องโดยใช้วิธีราคาทุน
 - 5.1 การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินต้องนำไปบวกเพิ่มหรือหักออกจากต้นทุนของสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้องในงวดปัจจุบัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับย่อหน้าที่ 5.2 ด้วย
 - 5.2 จำนวนที่หักออกจากต้นทุนของสินทรัพย์ต้องไม่เกินกว่ามูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์นั้น ถ้าการลดลงของหนี้สินเกินกว่ามูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ ส่วนที่เกินดังกล่าวต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนทันที
 - 5.3 หากการปรับปรุงทำให้ต้นทุนของสินทรัพย์เพิ่มขึ้น กิจการต้องพิจารณาว่าเป็นข้อบ่งชี้ว่ามูลค่าตามบัญชีใหม่ของสินทรัพย์อาจได้รับคืนไม่เต็มจำนวนหรือไม่ หากมีข้อบ่งชี้ดังกล่าวกิจการต้องทดสอบการด้อยค่าของสินทรัพย์ โดยประมาณการมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน และบันทึกบัญชีขาดทุนจากการด้อยค่า ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์ (เมื่อมีการประกาศใช้)
- 6 ในกรณีที่วัดมูลค่าสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้องโดยใช้วิธีการตีราคาใหม่
 - 6.1 การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงส่วนเกินทุนหรือส่วนต่ำจากการตีราคาสินทรัพย์ที่รับรู้ไว้ก่อนหน้านี้
 - 6.1.1 การลดลงของหนี้สินต้องรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น และเพิ่มส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ในส่วนของเจ้าของ (ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับย่อหน้าที่ 6.2 ด้วย) เว้นแต่สินทรัพย์นั้นเคยมีการตีราคาลดลงและได้รับรู้มูลค่าที่ลดลงในกำไรหรือขาดทุนในงวดก่อน การลดลงของหนี้สินต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนไม่เกินจำนวนที่ตีราคาลดลงของสินทรัพย์ซึ่งได้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนในงวดก่อน
 - 6.1.2 การเพิ่มขึ้นของหนี้สินต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน เว้นแต่สินทรัพย์นั้นเคยมีการตีราคาเพิ่มขึ้นและมีส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์คงเหลืออยู่ ในกรณีการเพิ่มขึ้นของหนี้สินต้องรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น และลดส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ในจำนวนที่ไม่เกินยอดคงเหลือด้านเครดิตที่มีอยู่ในบัญชีส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ของสินทรัพย์รายการเดียวกัน
 - 6.2 ในกรณีที่การลดลงของหนี้สินมีจำนวนเกินกว่ามูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ตามวิธีราคาทุน ให้รับรู้ส่วนที่เกินดังกล่าวในกำไรหรือขาดทุนทันที
 - 6.3 การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินเป็นข้อบ่งชี้ว่า สินทรัพย์อาจจะมีการตีราคาใหม่เพื่อให้มั่นใจได้ว่ามูลค่าตามบัญชี ไม่แตกต่างจากมูลค่ายุติธรรมอย่างมีสาระสำคัญ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ทั้งนี้สำหรับการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ใด ๆ นำมาพิจารณากำหนดจำนวนที่จะรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน หรือในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ตามที่ได้กล่าวไว้ในย่อหน้าที่

- 6.1 ในกรณีที่มีความจำเป็นที่ต้องตีราคาสินทรัพย์ใหม่ กิจการต้องตีราคาสินทรัพย์
ทุกรายการที่จัดอยู่ในประเภทเดียวกันกับสินทรัพย์ที่ตีราคาใหม่ด้วย
- 6.4 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน (เมื่อมี
การประกาศใช้) กำหนดให้เปิดเผยแต่ละองค์ประกอบของกำไรหรือขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นใน
งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์
ซึ่งเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงในหนี้สินดังกล่าวต้องแสดงรายการแยกต่างหากและ
เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับรายการดังกล่าว
- 7 ในกรณีที่สินทรัพย์นั้นได้คิดค่าเสื่อมราคาจนครบอายุการใช้งานแล้ว การเปลี่ยนแปลงในหนี้สิน
ที่เกิดขึ้นหลังจากสิ้นสุดอายุการใช้งานของสินทรัพย์ต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนในงวดที่เกิด
การเปลี่ยนแปลงนั้น โดยถือปฏิบัติกับสินทรัพย์ที่วัดมูลค่าด้วยวิธีราคาทุนและวิธีการตีราคาใหม่
- 8 การเพิ่มขึ้นของหนี้สินที่สะท้อนถึงระยะเวลาที่ผ่านไปซึ่งเกิดจากส่วนคิดลดที่ทยอยลดลงที่เกิดขึ้น
ในแต่ละงวดต้องรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายทางการเงินในกำไรหรือขาดทุนในงวดที่เกิดขึ้น มาตรฐานการบัญชี
ฉบับที่ 23 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม (เมื่อมีการประกาศใช้) ไม่อนุญาตให้บันทึก
รายการดังกล่าวรวมเป็นต้นทุนของสินทรัพย์

วันถือปฏิบัติ

- 9 กิจการต้องปฏิบัติตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กับงบการเงินสำหรับรอบ
ระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2559 เป็นต้นไป ทั้งนี้สนับสนุนให้นำไปใช้ก่อน
วันถือปฏิบัติ หากกิจการถือปฏิบัติตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้สำหรับ
งวดก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย
- 9ก (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

- 10 การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8
(ปรับปรุง 2558) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด
(เมื่อมีการประกาศใช้)

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี (2557-2560)

รองศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์	ทุมมานนท์	ประธานคณะกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.อังครัตน์	เพ็ริยบจิริยวัฒน์	ที่ปรึกษา
นางสาวเน่งน้อย	เจริญทวีทรัพย์	ที่ปรึกษา
ดร.ศุภมิตร	เตชะมนตรีกุล	กรรมการ
ดร.สันติ	กีระนันท์	กรรมการ
นายณรงค์	พันดาวงษ์	กรรมการ
นางพรกมล	ประยูรสิน	กรรมการ
นางสาววันดี	สิ้ววัฒน์	กรรมการ
นางสาวสมบูรณ์	ศุภศิริภิญโญ	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย		
(นางสาวจอมขวัญ	จันทร์ผา)	กรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวจริยาธร	เฉลิมชวลิต)	กรรมการ
(นางสาวประภาพร	สหปรีชานนท์)	กรรมการ
(นางสาวภาสิน	จันทร์โมลี)	กรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นายสาโรช	ทองประคำ)	กรรมการ
(นางธัญพร	ตันติยวงศ์)	กรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางสาวปรียานุช	จิ่งประเสริฐ)	กรรมการ
(นายณรงค์	ภาณุเดชทิพย์)	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวพวงชนนถ	จริยะจินดา)	กรรมการ
(นางภัทรา	ไชว์ศรี)	กรรมการ
(นางสาวสุนิตา	เจริญศิลป์)	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นายธวัชชัย	เกียรติกวานกุล)	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิภาดา	ตันติประภา	กรรมการและเลขานุการ
ดร.สันสกฤต	วิจิตรเลขการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี (2557-2560)

นางสาวจงจิตต์ ผู้แทนกรมสรรพากร (นางลัชฌานันท์ ลักษมีธนานันต์) (นายนพโรจน์ ศรีประเสริฐ)	หลักภัย	ประธานอนุกรรมการ ที่ปรึกษา ที่ปรึกษา
ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (นางสาวสุภา กิจศรีนภดล) (นายพัฒนพงศ์ อธิธิผลิน)		ที่ปรึกษา ที่ปรึกษา
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (นางสาวพวงขมมาถ จริยะจินดา)		ที่ปรึกษา
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย		ที่ปรึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์พนา	ปัทธวัชชัย	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิศรุต	ศรีบุญนาถ	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ดร.นิ่มนวล	ศุภธาดา วิเศษสรรพ	อนุกรรมการ อนุกรรมการ
นายเกรียง	วงศ์หนองเตย	อนุกรรมการ
นายณัฐเสกข์	เทพหัสดิน	อนุกรรมการ
นายพิชิต	ลีละพันธ์เมธา	อนุกรรมการ
นายวินิจ	ศิลามงคล	อนุกรรมการ
นายศิระ	อินทรกำธรชัย	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า (นางสาวสุนทรา ตีละกุล) (นางสาวภาสินี จันทร์โมลี)		อนุกรรมการ อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย (นางสาวปรียานุช จิงประเสริฐ) (นางสาวยุพิน เรืองฤทธิ์)		อนุกรรมการ อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ (นางสาวอารีวัลย์ เอี่ยมติลภวงศ์) (นางสาวภมรรวรรณ เสียงสุวรรณ)		อนุกรรมการ อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและ ส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า (นางสาวธัญพร อธิกุลวริน)		อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการด้านเทคนิคมาตรฐานการบัญชี (2557-2560)

นางสาวรุ่งนภา	เลิศสุวรรณกุล	ประธานอนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.อังครัตน์	เพ็ริยบจริยวัฒน์	ที่ปรึกษา
ดร.จิรดา	เพทายบรรลือ	อนุกรรมการ
นายกษิติ	เกตุสุริยงค์	อนุกรรมการ
นางสาวกัญญาณัฐ	ศรีรัตน์ชัชวาลย์	อนุกรรมการ
นางฐานิตา	อ่ำสำอางค์	อนุกรรมการ
นายภาคภูมิ	วณิชชานานนท์	อนุกรรมการ
นายไพศาล	บุญศิริสุขะพงษ์	อนุกรรมการ
นายอุดมศักดิ์	บุศรานีพรรณ	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวอังคณา	นันทวดีพิศาล)	อนุกรรมการ
(นางสาวแทนฟ้า	ชาติบุตร)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางสาวรวารวรรณ	กิจวิชา)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวสุนิตา	เจริญศิลป์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางสาวยุพิน	เรืองฤทธิ์)	อนุกรรมการ
(นางสาวเขมวันต์	ศรีสวัสดิ์)	อนุกรรมการ
นายกิตติ	เตชะเกษมบัณฑิตย์	อนุกรรมการและเลขานุการ